

CHỦ TỊCH NGUYỄN TUẤN HẢI

Sống với ĐAM MÊ

Tại Bảo tàng Nghệ thuật Quốc gia Trung Quốc, có một bức họa sơn dầu nổi tiếng có tên "Hôm qua - Hôm nay - Ngày mai", trong đó miêu tả quang cảnh lớp sinh viên đại học đầu tiên sau khi khôi phục lại kỳ thi tuyển sinh đại học toàn quốc. Tinh thần háng say, toàn tâm toàn ý công hiến trí thức trở lại bức tranh đã làm rung cảm trái tim của tất cả những người chiêm ngưỡng.

Ngắm nhìn bức họa, bất chợt, tôi nghĩ đến Chủ tịch của Tập đoàn Alphanam nơi tôi đang làm việc - ông Nguyễn Tuấn Hải. Nhờ đặc thù công việc của một phòng viên truyền thông nội bộ, tôi đã may mắn có được những cuộc trò chuyện đặc biệt với Chủ tịch - không nói quá nhiều về công việc, mà về tuổi trẻ của một người thanh niên chí lớn, về kim chỉ nam của Tập đoàn được viết cách đây hai thập kỷ, về văn hóa gia đình đáng tự hào của những người Alphanam... Sự kiên tâm trên con đường sự nghiệp của Chủ tịch được hình thành ngay từ những tháng năm tuổi trẻ đã khiến một thành viên của thế hệ đi sau như tôi luôn nhớ đến với sự ngưỡng mộ, từ đó cảm thấy tác phẩm nghệ thuật sơn dầu kia thêm muốn phần gần gũi.

Chủ tịch chia sẻ, ông thường được gọi với danh xưng "Hải Alphanam". Nói đến ông Nguyễn Tuấn Hải là nói đến Tập đoàn Alphanam như hải thực thể không thể tách rời. Nhưng tôi mong muốn được tìm hiểu nhiều hơn về Chủ tịch, về sự nỗ lực và kiên trì để mỗi bước chân đi đều mang theo ý chí, và nguồn động lực hoàn hảo mang tên Đam mê.

Cuộc gặp gỡ với Chủ tịch Nguyễn Tuấn Hải khiến tôi nhận ra nhiều lesson learned của bản thân về hai chữ "Đam mê". Mỗi độ tuổi đều có quyền theo đuổi đam mê, chỉ cần đủ dũng tâm, chân cứng đá mềm. Xin được chia sẻ cho những tâm sự sâu sắc của Chủ tịch qua bài viết này, cũng là một món quà muốn dành tặng vị thuyền trưởng đáng kính của Tập đoàn - người chưa từng từ bỏ đam mê để có được Alphanam của ngày hôm nay.

SỰ THỰC TẾ TƯỚC ĐI "GIẤC MƠ HỒNG"

Tôi cho rằng, đam mê trong mỗi giai đoạn đường đời sẽ khác nhau. Đam mê nói lên được nhiều điều về giá trị của chúng ta, quyết định mỗi con người sẽ đi đến đâu trong cuộc đời này. Con người không có đam mê thì chỉ là tồn tại, có thì mới thực sự đang "sống" và có cơ hội để phát triển.

Nếu chỉ thích làm việc thì chưa hẳn là đam mê. Sở thích là thích những cái rất cụ thể, nhưng đam mê phải có sự cần cù, chịu khổ, nỗ lực. Nếu nhìn theo góc độ giá trị thì đam mê tốt hơn hết là nên gắn với lợi ích chung, mang đến sự tích cực cho xã hội hoặc ít nhất là không mâu thuẫn - xâm phạm với lợi ích của người khác.

Thực tế, không có người nào thành công nếu không có đam mê. Mọi thứ đều có thể gắn với đam mê, thậm chí từ những điều tưởng chừng dễ dàng nhất như là ăn uống, nếu không thể tận hưởng hương vị thì đương nhiên sẽ không thấy ngon. Với những người yêu thích sự duy mỹ, họ sẽ đầu tư mua trang phục để mặc đẹp hơn, tìm ra được sự khác biệt để phá cách. Bất kỳ ai có được niềm đam mê thì đó là những con người có chất lượng cuộc sống tốt nhất!

Tuổi trẻ của tôi sống với nhiều đam mê, nhưng có một đam mê có thể nói là xuyên suốt cuộc đời, đó là "làm lãnh đạo". Ngay từ lúc đi học mẫu giáo, tôi đã phấn đấu trở thành cán bộ lớp để trải nghiệm sự "dẫn dắt". Với quyết tâm đó, thành tích học tập của tôi luôn nằm trong top đầu của lớp. Từ bé tôi đã nghĩ như vậy, cho đến bây giờ cũng chưa từng thay đổi.

Lớn hơn một chút, tôi có đam mê về hội họa. Trong buổi họp lớp nhân kỷ niệm 40 năm ngày ra trường, bạn bè nhắc lại là Hải vẽ rất đẹp, giữ giấy lao thường ngồi vẽ say sưa quên hết mọi thứ xung quanh.

Âm nhạc cũng là một loại hình nghệ thuật khiến tôi mê mẩn. Từ năm 7 tuổi, tôi đã sinh hoạt ở Cung Văn hóa Thiếu nhi. Thời điểm mới chỉ là một câu học sinh, tôi đi biểu diễn cải lương tân nhạc khắp các sân khấu của miền Bắc như rạp Đại Nam, rạp Công Nhân; nhờ vậy tôi được học hỏi từ nhiều nghệ sĩ nhân dân nổi tiếng của đoàn cải lương Kim Phụng. Đến lúc nhập ngũ thì tôi cũng là một cây văn nghệ có tiếng đấy (cười).

Nghe thì có vẻ bay bổng. Tuy vậy ngày tôi còn bé, hoàn cảnh đất nước còn nghèo, bởi vậy thế hệ chúng tôi được luyện rèn tính thực dụng cao. Sự thực tế đã tước đi "giấc mơ hồng" mất rồi, và làm cho mọi thứ không còn là giấc mơ, mà luôn luôn là hiện tại. Kể cả ở trong giấc mộng thì cũng trở về với hiện tại, ngủ cũng chỉ đảm nghĩ về những cái rất đời thường, rất thực tế. Đó là cái thiết thực ở thế hệ của chúng tôi.

Nhưng nghĩ lại, như vậy cũng tốt. Tôi làm mọi thứ vừa là lý trí, vừa là tình cảm, vừa là đam mê. Nếu như chỉ là mơ mộng mà không biết làm thế nào để đạt được thì cũng không thể có được kết quả tích cực.

Nhưng khi diễn biến cuộc sống có sự thay đổi, tôi nuôi lớn một niềm đam mê khác: kiếm tiền. Là đàn ông, nhất định phải có sự nghiệp vững chắc. Thành công không phải cho mình, mà để con cháu mình không phải chịu khổ.

Hành trình tư duy làm thế nào kiếm được nhiều tiền hơn, gặt hái được thành quả tốt đẹp là một chặng đường và cũng quan trọng, bởi chính sự thăng hoa kết tinh từ kết quả tích cực sẽ bồi dưỡng thêm động lực theo đuổi đam mê. Ý tôi muốn nói rằng, "kết quả" thực sự rất quan trọng! Những người nào đam mê thì kết quả khác hoàn toàn những người làm hời hợt.

Bắt đầu từ hai chữ giản đơn đó, tôi bắt đầu ý thức nhiều hơn về giá trị của đam mê. Sau khi tôi trở thành thành viên của Hội Doanh nghiệp trẻ, sinh hoạt tại Đoàn Thanh niên, Hội Liên hiệp Thanh niên, tôi cảm nhận rõ ràng khái niệm về đam mê, về những ước mơ, về chân lý. Những điều đó bắt đầu được tôi lý thuyết hóa, từ đó đi đến trải nghiệm thực tế. Mỗi chặng đường đi tiếp theo của tôi đều xuất phát từ những triết lý sống, triết lý làm việc gắn bó mật thiết với sự đam mê.

Quan điểm của tôi là "Alphanam chỉ làm những thứ mà ông Nguyễn Tuấn Hải không biết". Tôi có sự tự tin, cái gì không biết thì sẵn sàng học. Để làm được điều đó để kinh doanh, không có động lực nào khác ngoài đam mê. Từ khi Alphanam thành lập, những sản phẩm cơ khí, có điện đầu tiên được thực tiếp từ tay tôi vẽ, rồi từ đó sản xuất và phân phối khắp cả nước. Anh Bùi Hoàng Tuấn là kỹ sư đồng hành cùng tôi trong giai đoạn đó, hai người chúng tôi đam mê đến nỗi đi sang Singapore rong ruổi từng ốc, vừa đi chụp ảnh tư liệu, quyết tâm tìm ra những sản phẩm khác biệt cho Việt Nam. Rồi chúng tôi sang Úc, sang Mỹ tìm tài vật tư, thiết bị điện - những yếu tố mà tôi nghĩ người Việt chưa để ý đến.

Từ rất sớm, Alphanam đã có văn phòng tại TP. HCM và Đà Nẵng. Một mình tôi điều hành 5 - 6 công ty; đảm nhiệm các công đoạn từ kế toán đến phỏng vấn nhân sự; chỉ huy trực tiếp tại công trường; xử lý những vấn đề cấp bách. Nhưng tôi thích những điều đó! Bất phờ phải có chán, có đt mới ngon. Cũng như cuộc đời, phải có vị chua, vị cay thì mới phong phú. Làm việc giống như hít thở thì tự đúng sẽ cảm thấy bình thường, không còn nặng nề nữa.

"Tim tôi" và "đam mê" là hai yếu tố gắn bó mật thiết với nhau. Nếu chỉ có đam mê mà không tìm tôi thì kết quả chỉ dừng lại ở một giấc mơ, hoặc không đem lại giá trị. Một khi đã có đam mê thì phải đi cố gắng, đi sức đến cùng. Đó là lý do tại sao cùng là đam mê nhưng mỗi người sẽ có sự nỗ lực khác nhau và đón nhận những kết quả khác nhau. Dẫn đến, Alphanam làm cơ khí, làm điện, rồi sang làm sơn, làm thang máy... Dù hoạt động trong lĩnh vực gì thì vẫn tự tin rằng người khác học được - làm được thì mình học được - làm được. Nếu không làm được thì tôi sẽ tìm ra một người làm tốt để về cùng đồng hành với mình. Tôi làm những điều tôi đam mê, vậy nên tôi yêu thích và bị cuốn hút vào nó.

Khi chuyển sang làm bất động sản, tôi hiểu rằng "đi trước một bước" là phải bắt đầu từ những bản thiết kế, điều đó là yếu tố then chốt của sự thành công. Vậy nên tôi chọn bán vẽ làm sự bắt đầu, và bản thân tôi cũng rất thích làm việc trong ngành xây dựng, kiến trúc. Các công trình kiến cổ, kỹ sư được xây dựng lên đòi hỏi rất nhiều công sức. Tôi nhớ có một buổi họp tại Singapore đến 2 - 3 giờ sáng; những chuyện đi tiếp theo thì tôi sẽ kể ở bài khác, không cần biết đến thứ 7, chủ nhật. Tôi coi đó là sự đam mê, vì nếu không có đam mê thì tôi sẽ không bỏ công, bỏ sức đến mức như thế!

“ Nếu chỉ có đam mê mà không tìm tôi thì kết quả chỉ dừng lại ở một giấc mơ. Một khi đã có đam mê thì phải cố gắng, đi sức đến cùng. ”

TỰ HÀO VỀ SỰ LỰA CHỌN CỦA MÌNH

Có câu nói: "Tặng người một tán, tay lưu dư hương", có thể hiểu là "Bàn tay tặng hoa hồng bao giờ cũng phảng phất hương hoa". Khi trao đi những điều có ý nghĩa là chúng ta đang nhận lại những giá trị cho riêng mình. Chủ tịch Nguyễn Tuấn Hải của bây giờ đã có những đam mê công hiến khác hơn, bù phá hơn so với trước...

Thời gian trôi đi, tuổi tác đã khác hơn, đam mê hiện tại cũng khác.

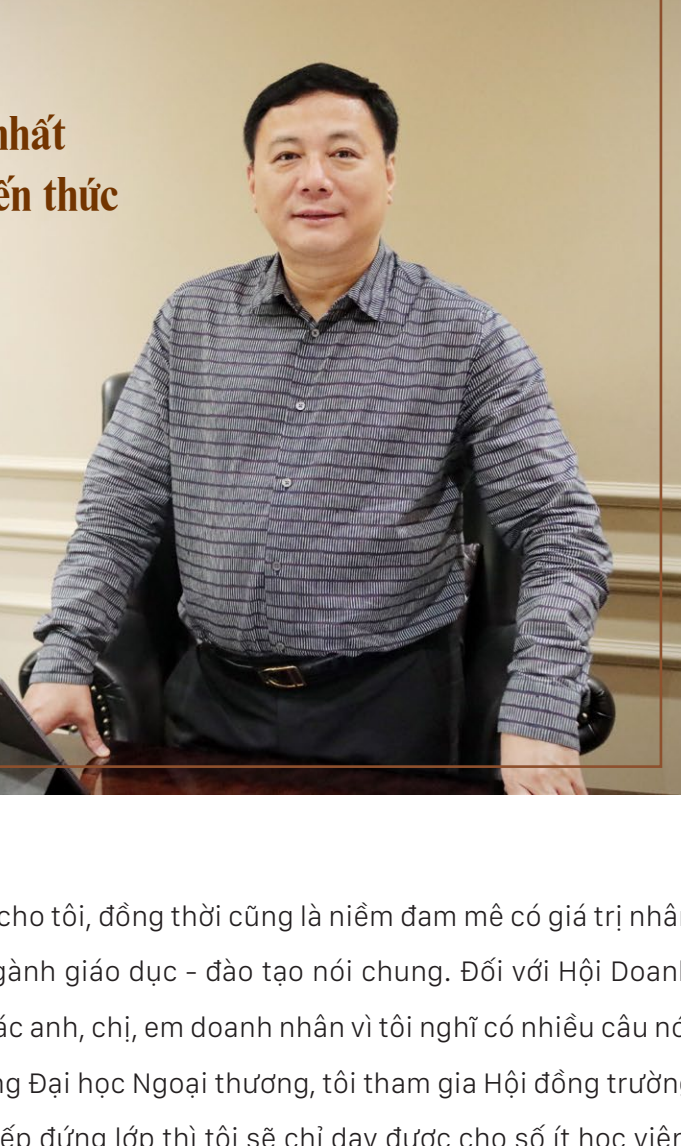
Tôi nghĩ, đam mê là một chuỗi quá trình theo đuổi, chính phục thì đó mới là đam mê đích thực, còn cảm xúc bất chợt thì không thể gọi là đam mê. Thông thường, nói đến sự đam mê là nói đến cái đích muốn đến. Nếu mục đích còn mơ hồ thì chỉ là sở thích nhất thời mà thôi.

27 năm trước, trong thời điểm thành lập nên Alphanam, tôi có một nguyên tắc: Chỉ làm những gì mang lại cho tôi niềm lúc cả tiền và kiến thức. Nếu chỉ có tiền mà không đem lại được điều gì mới thì đối với tôi điều đó không có giá trị. Những điều khiến tôi tự hào nhất không phải là tiền bạc, mà là kiến thức mà tôi sẽ sở hữu. Có như vậy thì tôi mới gọi là "hưởng thụ chất lượng cuộc sống". Từ sự học được thì tôi sẽ dẫn dắt được!

Nhiều người hỏi tôi, giờ đã nghỉ làm rồi còn đường đi, tôi có từng sợ thất bại? Hôm nay tôi vẫn sống được bài viết của một bí thư quận tại Đà Nẵng. Trong lễ tốt nghiệp của con trai, ông ấy khuyến con đang đi vào những thất bại - đó là một cách nói khác về câu chuyện phải chấp nhận hiện thực để vượt qua những thách thức, khó khăn. Vấp ngã ở đâu thì tự đứng lên ở đó để rèn luyện ý chí. Ở Alphanam, tôi không nói là được quyền thất bại, trách nhiệm trong trường hợp Minh Nhật học được Ngọc Mỹ bất đồng quan điểm với tôi tôi vẫn sẽ đồng ý, nghĩa là tôi chấp nhận có thể có % sai lầm. Sửa sai cũng là một điều tốt. Không phải lúc nào cũng êm ấm và toàn vẹn được. Sự thất bại sẽ là công đoạn sàng lọc tự nhiên để chọn lựa ra những người tâm - tài - trí.

Đam mê của ngày xưa và đam mê của bây giờ rất khác nhau. Ngày xưa, đam mê của tôi là kiếm tiền giữa cái bình học được và ứng dụng những kiến thức đó để kiếm ra tiền. Tôi đã duy trì điều đó suốt 25 năm. Khi tôi bàn giao Alphanam cho Nhật và Mỹ, vừa là tôi về hưu nhưng cũng vừa "start-up" trở lại, bắt đầu với những đam mê mới. Thời tuổi trẻ, khi trên vai tôi là Alphanam, là công ăn việc làm của hàng trăm người, trách nhiệm của tôi về cũng lớn. Bây giờ, đam mê của tôi rõ ràng hơn một chút, tôi muốn làm những cái lớn hơn, bù phá hơn so với trước đây. Tôi thích đối mặt với thách thức. Tôi thích xem phim hành động, thích đánh cờ tướng, thích những môn thể thao đối kháng. Sắp tới, tôi sẽ quay trở lại với Kansai để chứng minh Alphanam không được phép thất bại và không bao giờ chịu lùi bước!

Thời điểm ba năm nữa, vào kỷ niệm 5 năm lần thứ nhất của nhiệm kỳ chuyển giao, cũng là 30 năm thành lập Alphanam, tôi tin rằng những thành quả của người Alphanam tạo ra sẽ đáng để chúng ta tự hào. Nhìn lại hành trình ba thập kỷ qua, Alphanam hoàn toàn có quyền kiêu hãnh vì đã đạt chàn vào những vùng đất mới và sẵn sàng chinh phục.

Giáo dục là một đam mê mang lại nhiều cảm xúc nhất cho tôi, đồng thời cũng là niềm đam mê có giá trị nhân văn lớn nhất. Tôi có khát khao được cống hiến cho ngành giáo dục - đào tạo nhân tài. Đối với Hội Doanh nghiệp trẻ, tôi muốn có thêm nhiều buổi chia sẻ cho các anh, chị, em doanh nhân vì tôi nghĩ có nhiều câu nói thiết thực có thể làm thay đổi đời người. Còn với Trường Đại học Ngoại thương, tôi tham gia Hội đồng trường để giúp đỡ những vấn đề mang tính vĩ mô. Năm trước tiếp đứng Hội thì tôi sẽ chỉ dạy được cho số ít học viên, nhưng thiết kế ra một hệ thống có thể ứng dụng cho hàng nghìn người thì giá trị lại tỏa sẽ cao hơn. Vậy nên tôi lựa chọn phương án gia nhập Hội đồng trường. Có rất nhiều cách cống hiến cho ngành giáo dục. Công tác bên kiêm đình thì sẽ đóng góp nhiều cho việc cải tạo hệ thống, nâng cao chất lượng của trường. Tham gia với góc độ người sử dụng lao động thì sẽ có góc nhìn bao quát hơn, từ đó đào tạo được đầu ra là những sinh viên ứng dụng các kiến thức được dạy trong trường một cách hiệu quả.

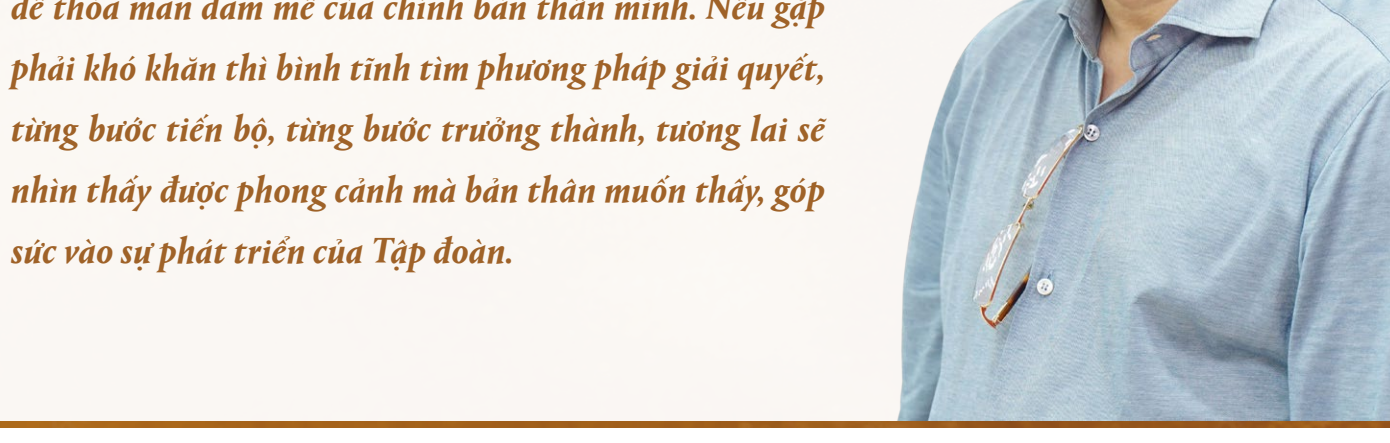

Tôi từng nhận được câu hỏi: "Có phải vị trí càng cao, con người sẽ càng cảm thấy cô đơn?". Không người không vượt qua chính bản thân mình thì có đơn là cảm giác không thể tránh khỏi. Cái tôi không lớn, không bị bay bổng, chân luôn "chạm đất", xung quanh có mọi người thì làm sao có đơn được! Đôi lúc, cảm giác ấy không phải từ bên ngoài mà là xuất phát từ bên trong, tự mình mang cho mình cô đơn. Muốn không cô đơn thì tất yếu phải hòa nhập!

Nhiều đối tác, bạn bè thường giới thiệu tôi với danh xưng là "Hải Alphanam". Đó là điều khiến tôi tự hào. Trên mỗi chặng đường đã đi qua, lúc nhận lại được nhiều, lúc được ít; lúc thành công, lúc thất bại, nhưng những giá trị ấy đến tận hôm nay luôn giúp tôi tiến về phía trước. Đến giờ nhìn lại, tôi thấy hài lòng.

May mắn của tôi là tôi "mất" nhiều nhưng tôi không còn nhớ rõ nữa (cười). Nghĩa là tôi hài lòng với những điều mình đã mất nên không còn tiếc. Kể cả những thất bại, vấp ngã hay sai lầm, tôi cũng đều chấp nhận. Tại buổi tiệc kỷ niệm 10 năm sinh nhật Alphanam tổ chức tại Nhà hát lớn, tôi đã nói rằng tôi luôn tự hào về những gì mình đang có, bao gồm cả những thất bại!

Tại thời điểm bây giờ, thông điệp tôi muốn truyền tải đến các thế hệ sau của Alphanam là năng lượng của sự đam mê. Làm thế nào để trong một tập thể có nhiều người đam mê với sự lựa chọn của mình, tự hào về cuộc đời mình, về công việc của mình. Mỗi một người hãy trả lời chính mình, rằng mình đã thực sự đam mê chưa. Phản hồi được câu hỏi đó thì sẽ giải đáp được trong tương lai mình có giá trị hay không.

"Ánh sáng" trong mắt rất quan trọng, tìm được đam mê đã là một bước nhỏ của thành công. Chăm sóc và khiến đam mê "phát sáng" chính là bản lĩnh của chúng ta. Chức gia đình Alphanam - giống như kỳ vọng của Chủ tịch Nguyễn Tuấn Hải - sẽ luôn định vị được bản thân và tìm ra giá trị sống nhờ việc nỗ lực chinh phục những mục tiêu để thỏa mãn đam mê của chính bản thân mình. Nếu gặp phải khó khăn thì bình tĩnh tìm phương pháp giải quyết, từng bước tiến bộ, từng bước trưởng thành, tương lai sẽ nhìn thấy được phong cảnh mà bản thân muốn thấy, góp sức vào sự phát triển của Tập đoàn.